

pschecziwo mojemu Blischemu sadzeržak; woda-
daj mi moje česke Njechi, a pscheczi mi
twoju Radu, so bych so poljepschowal, a
dale tak neczinił.

To je jena Wjez, kotruž czinicz masch,
a kotruž czi Pharijejszy neczinjachu, kiž we-
wschej Sechernoszi wostachu, tajki Njew sa
žadyn Njech nedzeržachu, wele mene, so by-
chu wo Wodacze tajkich Njechow prosyli.
Potom dyrbi so tež to stacz, so by so ty
swjeru pschimał, a temu Njewej ton Zugel
tak dolhi newostajil; ale hacž jon runje tak
ručje s Wutrobny wuforenicz nemožesch, so
by ty tola tajki twoj Njech szylej Wutrobu
twojemu Bohu posnal, skorzil a sa Woda-
cze tehošameho prosyl, potom pak so wo-
baral, so by so czi to Sidzenje, kotrež hischeze
we Wutrobi tsi, sašo nesaforenilo, a po
Szafu sašo nepuschczalo, a so snelubosnym
Waschnjom, se slymi Sslowami a s sche-
cziwnej Nufu newopofasalo. Tehodlo knaj-
menschemu ton swohnkomny Njew podusch
a rucz lubosnje s twojim Blischim. Potom
tež dobre Sslowo dobre Mjesto
namaka, a ty budžesch wjeszje shonicz, so
ton Njew, jeli so so tak sadzeržisch, dale a
bole s Wutrobny so minucz, a kajž Dym
sajndž budže.

Tak neczinjachu czi Pharijejszy. Ton Njew
we Wutrobi, to nelubosne Waschnje, haj,
tež te sle Sslowa nedzeržachu woni sa Njech,
a czinjachu to beš Porukowanja. A ton
Njech, menujzy ton Njew, ma to sle Wa-
schnje na sebi, so so tak pječne wupschicz
može. Pschetož tu sebi myslimy: Ton je mi
to a to czinił, nedyrbjal ja tehodla rosne la-
dacž, ani so njewacz? Ja bych neprawje czinił,
pschetož ja bych jemu dale Njeschenju Ska-
dnosz dal. Ja dyrbu teho Zadlawza trochu
skludneho sezinicz, hewał nicto neby moł
nim sjebacž. Dyž da ta Wutroba predy
Njewej pokhilena je, a ta Wysł pschindže

ftemu, so jedyn prawje a derje na tym czini,
dyž njekajkeho Nepoczinka dla se swojim
Blischim so njewa, da haklej ton Bohem so
prawje sahoril, ton Gžert je dobył, a ta Slo-
bota rosze wot jeneho Dnja s druhemu psche-
zo dale a bole, a te Wutrobny so sebi bešobu
pschezo pscheczivnišche.

Psched tajkimi pharisejskimi Myšlemi
so ladacz, napomina nas ton Knes, so nas
nebychu sawedle, ale so bychmy prawi Ksche-
szijenjo byli, kiž prawje czinja, aby pak tu
Nieprawdu posnaja a Boha wo Radu pro-
scha, so by wodal, a nam cziste Wutrobny dacž
zyl. Schtuž by tehodla we tych dzešacz Bo-
žich Kasnjach so tak prawje rosladal, nemje-
nišch da ty, so by kojždu Schtundu Ursachu
nemjel, so swojich Njechow spowedacz, so
modlicz, a so we Wjeri a Sslowi swuczo-
wacz? Pchetož ta Spowedž tu dyrbi bycz,
dyž nas ton Njew a druge Zadoszje pschekwa-
taju, so je nebychmy prjeli, aby je samolwi-
li, ale je posnali a szylej Wutrobu Bohu wu-
snali, so s my neprawje czinili. Potom dyr-
bi ta Modlitwa tež pschindž, so by nam Boh
tešame nepschirachnowal, ale wodal, a nas
Krystuša dla psches swojeho swjateho Du-
cha fromnišchich sezinil. Tajka Modlitwa
dyrbi so we Wjeri stacz, so nebychmy zwy-
blowali, ale wjerili, so so nam te a druge
Njechi psches Krystuša wodate.

To rjeka potom so prawje we Sakonju pro-
zowacz, a neje treba, so po druhich Skutkach
aby po drugej Bozej Ssluzbi woladowacz,
kajž Bamž, a jeho Huffa czini, kiž hacž do
Wuschow we pharisejskej Prawdoszi tsi, kajž
tež ton Schpruch sjawnje pokaze, skotrymž,
kajž czi Pharijejszy, tu pjatu Kasnju jeno
wot teho swohnkomneho Skutka wuklado-
wali so: Rancorem ponere necesse est, sed
signa rancoris non. Ton Njew, praja wo-
ni, dyrbišch ty wotpołozicz, ale niz
te Snamenja teha Njewa. To je, dyž